

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Corollarium pro Religiosis circa acceptionem rerum, num. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

consumptibilibus, quorum usus ipsi negandum, aliquid tandem diminuat à superiore conceditur, non acquirat de pretio, ex tanta potestate illam dominium, seu proprietatem: cum e-

repetendi.
 nim usus à dominio separabilis sit, non sequitur, dari utrumque, si usus detur. Scio, multos doctores d. contrarium docere. Sed ego assentiri non possum, quia claram video separabilitatem, quam numero præcedente explicui.

d. Caram. in Reg. S. Ben. nu. 871. citans Cenedum, Petrum de Arag. Turrematam, Sylv. D. Antonin. Sarmientum. item Bassius in floribus pag. 256. nostram vocans probabiliorē, licet contrariam probabilem.

Corollarium pro Religiosis circa accēptionem rerum.

10. Ex iisdem dictis fit secundò, ut quando Religiosus particularis accēptat à seculari aliquid ad merum usum, v. g. gallinam ad comedendum, minoris ea valeat, quam si accēperet absolute; vel quàm ex se valeat, si absolute vendenda sit. Ratio est jam dicta, quia merus usus facti, cum semper supponat, in domino remanere perfectum dominium, multum diminuit de pretio, cum possit à domino semper repeti. Fac, te vendere gallinam Petro, sic; vendo tibi hanc gallinam, ea conditione, ut etiam, quando erit à te occisa, quando jam cocta, quando ad mensam apposita, quando in manu tua illam ad os admovente, ego illam possim repetere; nonne Petrus propter hanc conditionem volet pretium gallinæ diminui? Et licet sciret, te nunquam repetiturum, tamen non est

11. Hinc colligi posse videtur, quando aliquid ex rebus unico actu consumptibilibus datur Religioso, majorem quantitatem rei requiri ad peccatum mortale, quàm si detur absolute, quia res data ad solum usum, minus valet, cum possit à domino statim repeti. Puto tamen, quando adest certitudo moralis, quod res nunquam sit repetenda, præsertim in his rebus ipso usu consumptibilibus, de quibus postea nihil remanet, ad quod possit dominus jus habere; puto, inquam, tam exiguam esse pretij diminutionem, ut moraliter judicetur, nihil diminueri; quando enim adest tanta certitudo, physica illa, ut ita loquar, potestas se habet, ac si non esset, atque adeo non potest in morali æstimatione aliquid de pretio deducere.

12. Illam considerationem puto probabiliorē ac tutierem: nam gallina, v. g. pluris valet viva, quàm mortua, pluris integra, quàm in partes conscissa: dulciare item integrum pluris æstimatur, quàm incisum in frustula; & sic de similibus: Poterit ergo Religiosus significare seculari, ut is rem comestibilem dividat; nam sic ipse Religiosus recipiet minus, quàm si reciperet integram, adeoque facilius poterit, si superioris venia careat, gravitatem materiæ devitare. De qua vide inferius tract. 2. cap. 4. ut etiam de Religioso invitato ad convivium, vide mox cap. 2. §. 5. n. 9.

CAPVT